

موضوع تک‌بخشی شدن و آزادسازی ارز دارو در هفته‌های اخیر مجدداً در محافل دارویی بالا گرفته است و داروسازان و صاحبان صنایع دارویی در این زمینه به شدت پیگیر این موضوع هستند که با حذف ارز ترجیحی از صنعت دارو، می‌توان نتایج قابل قبول‌تری از صنعت داروی کشور انتظار داشت. این فعالان اقتصادی بر این اعتقادند که ارز ترجیحی بر خلاف انتظار و هدفی که مورد استفاده قرار گرفته است، نمی‌تواند نقشی در حمایت از تولید داخلی و شکوفایی صنایع دارویی داشته باشد و به همین دلیل سیاست‌گذاران و دست‌اندرکاران نهادهای بالادست باید در این زمینه تجدید نظر کنند.

محمود نجفی‌عرب، رئیس کمیسیون اقتصاد سلامت اتاق بازرگانی تهران در گفت‌وگو با پایگاه خبری غذا و دارو، درباره وضعیت ارز در حوزه دارو اظهار داشت: حقیقت این است که برخلاف تصور عامه مردم که تصور می‌کنند تخصیص دلار ۴۲۰۰ تومانی به نفع تولیدکننده و بیماران خواهد بود، این موضوع نه‌تنها کمکی به صنعت تولید دارو در کشور نمی‌کند، بلکه برای شرکت‌های تولیدکننده دارو در ایران مشکلات فراوانی را به‌وجود آورده که تداوم آن حتی می‌تواند به ورشکستگی بسیاری از فعالان عرصه تولید دارو در کشور بینجامد.

وی در این باره خاطر نشان کرد: تخصیص یارانه در قالب دلار ۴۲۰۰ تومانی به صنعت دارو علاوه بر اینکه شفافیت را در این حوزه از بین می‌برد، می‌تواند باعث پیامدهای منفی در صنعت داروی کشور شود که از آن جمله می‌توان به قیمت‌گذاری‌های غیرواقعی دارو، متضرر شدن و قاچاق معکوس تولیدکنندگان اشاره کرد و به همین دلیل تولیدکنندگان دارو از همان ابتدا با این موضوع موافق نبودند.

نجفی‌عرب در رابطه با اثر تحریم‌ها و توقف صادرات نفتی بر صنعت دارو نیز عنوان کرد: در حال حاضر دولت به دلیل توقف صادرات نفتی و همچنین ناکامی در تأمین منابع ارزی که متعاقب تحریم‌های اقتصادی علیه ایران به وجود آمده، دچار مشکلات و محدودیت‌های فراوانی است که این محدودیت‌ها خواه‌ناخواه در تأمین ارز برای واردات مواد اولیه دارویی نیز نمود پیدا می‌کند و سرمایه‌گذاران این حوزه برای تأمین ارز مورد نیاز با موانع زیادی مواجه می‌شوند.

رئیس کمیسیون اقتصاد سلامت اتاق بازرگانی تهران، همچنین در زمینه تأثیر منفی وجود ارز ۴۲۰۰ تومانی در حمایت از تولید ملی یادآور شد: نکته دیگری که در بحث اختصاص دلار ۴۲۰۰ تومانی وجود دارد، این است که این ارز در حوزه تولید دارو تنها به ماده مؤثره وارداتی دارو تعلق می‌گیرد اما هزینه‌های داخلی از جمله هزینه تجهیزات، هزینه بسته‌بندی، مواد جانبی و سایر مراحل با ارز آزاد یا نیمایی انجام می‌شود، این در حالی است که دلار ۴۲۰۰ تومانی که به واردات دارویی نهایی اختصاص یافته، مربوط به نرخ نهایی است و این موضوع سبب می‌شود نرخ تمام‌شده داروی وارداتی کمتر از نرخ تمام‌شده داروی تولید داخل باشد؛ یعنی ما با این کار مسیری بر خلاف حمایت از تولید داخل در پیش گرفته‌ایم و به آرمان‌هایی مانند جهش تولید و توسعه اقتصادی کشور نیز آسیب وارد کرده‌ایم.

وی با تأکید بر ضرورت حذف ارز ترجیحی و دلار ۴۲۰۰ تومانی از صنعت دارو تأکید کرد: در حال حاضر همه فعالان حوزه تولید دارو در کشور اعتقاد دارند، دلار ۴۲۰۰ تومانی اختصاص یافته به حوزه دارو باید حذف و نرخ ارز برای واردات آزاد شود. تا ضمن شفاف‌سازی اعداد و ارقام، دست تولیدکننده داخلی برای قیمت‌گذاری واقعی محصولات باز باشد.

نجفی‌عرب درباره راهکار جلوگیری از افزایش قیمت دارو برای بیماران نیز بیان داشت: برای اینکه بیماران و افراد نیازمند دارو به دلیل افزایش نرخ این کالا، در تهیه آن دچار مشکل نشوند و سهم آن‌ها از هزینه‌های درمان در شرایط اقتصادی نه‌چندان مطلوب امروز افزایش نیابد، دولت می‌تواند منابع حاصل از آزادسازی نرخ ارز را در اختیار سازمان‌های بیمه‌گر قرار دهد تا آن‌ها این مابه‌التفاوت نرخ را تحت پوشش قرار دهند و این یارانه مستقیم به بیماران تعلق بگیرد.

رئیس کمیسیون اقتصاد سلامت اتاق بازرگانی تهران در پایان گفت: در صورت اجرایی شدن این راهکار علاوه بر مرتفع شدن مشکل شرکت‌های داروسازی داخلی، امکان رقابت سالم با داروهای وارداتی ایجاد می‌شود، از قاچاق دارو و سرمایه ملی به خارج از کشور پیشگیری می‌شود و بیماران نیز تأثیر تعلق گرفتن این یارانه‌ها را به‌صورت ملموس حس می‌کنند و به آن‌ها فشار

بیشتری در پرداخت هزینه‌های دارو وارد نمی‌شود.

